

Publicerad 2007-10-13 20:40 av Mikael Lökvist

Ja, jag fattar själv inte riktigt mig på den här, men det kanske inte gör så mycket.

Människa människa

Människa människa

som slits
mellan världar

slits mellan hjärta
öppet och stängt

som lustar
och ber

och evigt bönar

frigör mig
förgör mig

ta mig hem till det
jag en gång var

Människa människa

lyssna till min
viskande önskan

linda min schal
hårt runt din spända nacke

frigör så djuret
och ängeln som en

och ta mig hem
ja, ta mig hem

till det
som du en gång var

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mikael Lökvist med Poeter.se id #10418 innehar upphovsrätten